

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

PAPA PIU AL XI-lea.

Preafericitul Părinte.

Capul văzut al Bisericii lui Hristos pe pământ. Papa Piu al XI-lea în 6 Februar implinește opt ani, de când a fost ales cărmuitorul corabiei sfântului Petru și șese zile mai târziu, la 12 Februar a fost încoronat între mari serbări de locușitor alui Hristos.

Gândindu-ne la începutul Bisericii întemeiate de cel născut în ieslea Villeimului, de Cel restignit pe lemnul crucei, care și-a ales de împreună lucrători niște pescari de rând, pe Petru îl ridică la cea mai înaltă treaptă de vrednicie de ai fi locușitor în conducere Impărăției lui Dumnezeu pe pământ, a sfintei sale Biserici, și cum acest sfânt Așezământ de suflete mântuitor, în butul tuturor prigoniților crâncene, nu numai că nu se stânge ci tot mereu crește și înflorște, e cu neputință să nu recunoaștem, că Biserica lui Hristos este păzită de dumnezeescul său Intemeiator, căci El a zis: cu voi am să fiu până la sfârșitul veacurilor.

Actualul Papă, numit în familia sa *Achile Ratti*, fiul unui țesător de mătasă, din starea sa de rând ajunge preot, profesor, mai apoi Vizitator și Nunțiu apostolic, nu mult după aceea Arhiepiscop în Milano și Cardinal ca în sfârșit, înainte de asta cu opt ani cu vrerea și chemarea Celui ceresc Atotputernic, să fie pus ca **Papa Piu al XI-lea** căpătenie a Bisericii.

Opt ani, aproape îndată după sfârșitul marelui război de cumplită urgie, când întreaga lume este încă stăpânită de urmările crâncenei zguduiri, este un restimp de grea încercare pentru omenime.

În acest restimp **Papa Piu XI** de pe înălțimea catedrei sfântului Petru neconținț muncеște pentru „pacea lui Hristos în împărăția lui Hristos”!

Prin învățăturile și așezămintele sale și până acum înlăptuite, întărește legăturile sfinte între fiii săi sufletești și până la cele mai îndepărtate colțuri ale pământului. În inima sa arzătoare de focul dragostei, cuprinde toate sufletele lumii, și îndeoseb orientul cu frații disidenți.

Înțelepciunea-i rară, a stors admirațiunea și a capetelor încoronate, care rând pe rând se grăbesc prin vizitele lor a-și da expresiune cinstei și venerațiunei față de Papa, locușitorul lui Hristos.

În anul trecut, s'a dus în deplinire unul din cele mai mare evenimente ale lumii:

impăcarea dintre Vatican și Cvirinal, prin ce s'a înlăptuit un nou stat (*Citta del Vaticano*), statul papal.

Nu ne-a fost scopul, să dăm în amănunte activitatea Pontificalui în acești opt ani, la aceasta noi cei prea mici nu suntem în stare. Ajunge să amintim, că Ingrigirea dumnezeiască în aceste vremuri de grea cumpănă a dăruit Bisericii sale în persoana lui **Piu al XI** pe unul dintre cei mai mari Pontifici.

Aniversarea a opta dela încoronarea Pontificalui Rege **Piu XI** ne îndeamnă a vărsa rugăciuni ferbinți la tronul cerescului Părinte pentru sănătatea, îndelungata și fericită chivernisire a aceluia, care astăzi este Vicarul lui Hristos.

Maramureșul credincios cu un suflet și o gândire strigă: Întru mulți ani!

Terezia Neuman.

— Cuvânt înainte —

Dr. Dr. Nistor autorul cărții „Terezia cea stigmatizată” descrie minunea din zilele noastre din Konnersreuth (Germania), anume pe trupul unei fete de țaran se arată stigmele (semnele) alor 5 răni: pe constă pe mâini și picioare, asemănătoare cu rănila Sf. Trup al Domnului Isus.

Este o minune a veacului nostru. Pe lângă că se arată aceste 5 stigme, Terezia nu mânâncă de multă vreme nimic, și totuși nu slăbește la trup. Toată lumea se miră azi de starea aceasta nefirească. Mulți pelerinază la Konnersreuth ca să se convingă personal despre minunea aceasta, ce se manifestă la față, carea e de religie catolică. Dr. Dr. Nistor profesor de teologie încă a făcut o călătorie la Terezia Neuman, ca martor ocular descrie cele văzute. Voi încerca să traduc unele părți, din cartea autorului.

— Stigmatizația. —

Era anul 1926 în postul mare. Într'o Vineri dimineasă Terezia care suferea o boală de urechii. Zăcea în patul ei, fără să se poată odihni. Dintr'odată apare înaintea ei Isus, în starea îngenunchind ca pe muntele maslinilor. Vedea arborii, iarbă, stânci albe și pe cei trei învățăcei. Nu ca o icoană, ci ca realitate i-sa arătat.

Dintr'odată a simțit o durere săgetăto-

are în coaste. parcă i-se apropia moartea. — Apoi a simțit curgând câțva picuri pe coaste. Era sânge, cald, sânge omenesc, curgea mereu până la amiază. — *Deci i-sa ivit rana în coastă.*

În Joia viitoare a văzut zbiciuirea lui Isus, apoi încoronarea cu spini, pe urmă calea Sf. Cruci.

În Vinerea-Mare sângerarea din rana coastei era atât de naturală încât a pătruns prin cămașă, lăsând pe urmă pete roșii. Apoi ia curs sânge și din ochii, cece amestecându-se cu lacrimi i-i curgea în abundență pe față. — Când s'a trezit din viziune, a simțit picuri de sânge, pe mâini și picioare.

În Vinerea-Mare d. a. deja s'a arătat pe trupul ei, pe mâini și picioare și deasupra inimii stigmele, asemănătoare cu cele 5 răni ale lui Hristos.

Părinții numai acuma și-au dat seamă ce se întâmplă, stăteau lângă pat cutremurându-se. — Preotul local încă era neliniștit, văzând starea aceasta ce părea supranaturală.

Peste câteva zile a sosit și medicul, cu uimire a examinat rănilor neobișnuite, în praxa lui. Rănilor le-a uns cu medicamente. Zădărnice, nu s'au vindecat, ba starea lor s'a mai agravat, s'au înroșit, și-au produs dureri crâncene. Deci medicamentele n'au efect. Peste 14 zile s'a făcut o peliță roșie, asupra ranelor. În 19 Novembre sa completat stigmatizația (semnele rănilor lui Isus) cu rănilor capului, lăsând după sine semnele cununei de spini.

Toate aceste răni în toate Vinerile sângerează.

Patrițiu Birlea.

Din catehism.

103. Sunt numai creștinii de pe pământ laolaltă uniți ?

(Urmare.)

În urma acestei strânse legături, suntem datori, să venim în ajutorul fraților noștri din purgator, cari suferă suferințe nespuse în acest loc de satisfacere : În temniță am fost și m'ași cercetat. (Mat. 25, 36.)

Aceasta pretinde de la noi simțul umanității. Cei din purgator sunt de aceeași natură ca noi, este de lipsă, că cu cari suntem uniți prin legătura umanității, să ne aducem aminte de ei ajutându-i.

A bună seama se găsesc mulți în purgator dintre rudele noastre, față de cari avem datorința mai pronunțată de consăngeni, părinți, frați etc. Se poate întâmpla că chiar noi am fost auctorii, sau mijlocitorii suferințelor lor precum am fost motivul păcatelor lor. Ar fi ceea mai mare ingrătitudine, de nu am face încercări să-i scoatem din flăcările în cari noi i-am împins.

Suntem datori a ne ruga pentru ei pe baza prieteniei. „Indurați-vă, indurați-vă cel puțin voi prietenii mei, că mâna Domnului greu me apasă.” „Nu uita în inima ta de prietenul tău, și adu-ți aminte de el și cu argintul tău.” „Fii credincios pretinului în năcazul lui, ca să fii părtaș și tu în moștenirea lui.”

Religia ne constrânge să sărim în ajutorul sufletelor din purgator, facem un corp, suntem aceeași biserică cu ei. Ca și nouă, așa și acelor suflete Dumnezeu e Tatăl, Hristos e capul, Biserica e mama. credința este regula, cerul nădejdea și iubirea imbrăcăminte.

Porunca iubirii de aproapele care este asemenea celei mai mari porunci, încă trebuie să ne indemne la aceasta milostivire.

În fine interesul nostru propriu „cu ce măsură veți măsura la alții, cu aceea măsură vi se va măsura și vouă” (Luc. 6, 38.) Nu avem mai bun mijloc, ca să scăpăm noi la rândul nostru cât mai curând din purgator, decât dacă facem din partea noastră cât mai mult pentru scăparea sufletelor din purgator.

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

27. Izraeliții trec marea roșie.

(Urmare)

„Și Iehova zise lui Moise : Ce strigi cătră mine ? Zi fiilor lui Izrail ca să plece. Iară tu ridică-ți toiagul tău și-ți întinde mâna ta spre mare și o despica pe ea ; și fiii lui Izrail vor trece prin mare pe uscat. Că iacă eu voi învățoșa inima egyptenilor, ca ei să între în urma lor, și eu me voi glorifica întru faraon . . . Și egyptienii vor cunoaște ca eu sunt Iehova . . .”

Atunci ingerul Domnului, care mergea înaintea taberei lui Izrail, pleca și marse în

urma lor, și stâlpul de nuor se ridica d'ina-
ntea lor, și stete d'inașia lor, Și el veni
intre tabera egyptienilor și între tabera lui
Izrail, Și el pentru unii nuor intunecos iară
altora îi lumina noaptea încât unii de alții
nu se apropiara toată noaptea“.

„Și Moise întinzindu-și mâna spre mare,
Iehova printr'un vânt de resărit făcu ca
marea să se retreagă toată noaptea, și ma-
rea o făcu uscată și apa se despica. Și fiii
lui Izrail merșeră in mijlocul mării pe uscat,
și apa li era lor ca un părete de a dreapta,
și de a stânga.“

„Și egyptienii luându-se după dânșii
ințrără in urma lor in mare, adecă toți cایی
lui faraon, carele lui și călăreții lui.

Și era pe la veghierea dimineței, și
Iehova din stâlpul de foc și de cel de nuor
căuta asupra armatei egyptienilor, și armata
egyptienilor o turbura și depărta roatele ca-
relor lor, in cât le duceau cu greutate. Atunci
zisera egyptienii să fugim dinaintea lui Izrail
că Iehova se luptă pentru dânșii asupra
Egyptienilor. Și Iehova zise lui Moise : „In-
tinde-ți mâna ta spre mare și apa se va in-
toarce peste egyptieni, peste carele lor, și
peste călăreții lor. Și Moise își intinse mâna
sa spre mare și marea in spre ziuă se in-
toarse in puterea sa la locul ei și egyptienii
fugind o intimpinară. Așa Iehova aruncă pe
Egyptieni in mijlocul mării. Și intorcându-se
apa inapoi, acoperi carele și pe călăreții din
toata oastea lui Faraon, cari intraseră după
Izraeliți in mare nici unul din trinșii numai
remase.“

Astfel mântui Iehova pe Izrail in ziua
aceea de mâna egyptienilor și Izrail văzu pe
Egyptienii morți pe țărmlul mării, Și Izrail văzu
mâna ceea tare, care Iehova o arăta in con-
tra egyptienilor. Și poporul se temu de Iehova

și crezu lui Iehova și lui Moise servul său.“
(14, 15—31.)

Trecerea Izraeliților peste marea roșie
este una din cele mai mari minuni ale vechi-
ului testament, pentru aceea rașionalistii, cari
vreau a inlocui credința prin știință, caută
să dea minunei o explicație naturală. Ei zic
că Izraeliții s'au folosit probabil de un ref-
lux mai mare al mării, iară egyptienii au
ajuns in fluxul apei. Incercări zădarnice!
Câți-va cameni pot trece eventual prin un
vad oarecare in timpul refluxului, dară un
popor cară număra la sute de mii, niciodată,
iară de alta parte egyptienii să nu fi știut de
fluctuașunea apei? Dacă ceva, aceasta tre-
cere a bună seama este povestită in sf. scrip-
tura ca o minune și ca de atare trebuie să
fie crezută de noi. Inșuși Dumnezeu in repe-
șite rânduri s'a provocat la acest eveniment
in care „cu mâna tare și cu braț inalt“ a
scos poporul său din robie.

Aceasta scăpare a poporului ales din
Egypt este simbolul și prototipul scăpării
noastre din robia păcatului, și precum scă-
parea Izraeliților de egyptieni prin marea ro-
șie este una din cele mai mari minuni a lui
Dumnezeu in ordinea naturei, așa și scăpa-
rea noastră din robia păcatului prin rescum-
părarea lui Isus Hristos Domnul nostru este
una din cele mai mari minuni a lui in ordi-
nea darului.

(Va urma.)

POȘTA REDACȚIUNII. — Păr, A. B. Repedeș.
Pușină răbdare. Lucrările rugăm să le scrieți numai
pe o lature a hărtiei. Vor fi a se omite citatele in limba
străină, ajunge dacă acelea vor fi traduse in romă-
nește, natural că articoli încă vor fi a se redacta in
graiul și respective la ințelesul poporului, pentru care
in locul prim este menita revista noastră.

Calendar săptămănal.

9—15 Februarie 1930.

9. Dumineca. Vameșului și Fariseului (Ev. Luca 18, 10.) M. Nichifor † 258.
10. Luni. M. Haralampie † 202.
11. Marți. M. Vlasie.
12. Mercuri. P. Meletie † 381.
13. Joi. P. Martinian.
14. Vineri. P. Axenție † 470.
15. Sâmbătă. Onisim † 95.

